

عنوان مقاله:

نقل به معنای احادیث فقهی مشترک با استفاده از داستان های کوتاه

محل انتشار:

مجله مطالعات فهم حدیث، دوره 9، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

بی بی زینب حسینی - دانشیار گروه الهیات دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

علیه رضاداد - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، تهران.

سید سجاد غلامی - استادیار گروه الهیات دانشگاه یاسوج.

خلاصه مقاله:

مقارنه روایات فقهی شیعه و اهل سنت، نشان می دهد، بخش قابل توجهی از روایات فقهی شیعه، با اندکی تفاوت در قالب داستان های کوتاه، در جوامع حدیثی اهل سنت، نقل به معنا شده اند. شخصیت این داستان های کوتاه، اشخاصی چون ابوهریره، ابن عمر، عائشه و ابن عباس هستند که به جهات متعددی نمی توانند، راوی حجم وسیعی از سنت نبوی باشند. دقت در تاریخ حدیث شیعه و اهل سنت و تحول فرایند نقل حدیث، از قصه گویی در قرن اول به نقل روایات فقهی در قرن دوم، نشان گر تاثیر قصه گوین، در کیفیت فرایند نقل حدیث و اسناد، در قرن دوم هجری است. قصه گوین تاثیر عمیق سیاسی - دینی، در جامعه عراق و شام داشتند. فعالیت ایشان، سبب تربیت جامعه ای با مطالبات ویژه، در عراق و شام شده بود که محدثان را وادار کرد، برای احیای سنت نبوی، از روش نقل احادیث فقهی، در قالب داستان های کوتاه بهره ببرند. در نتیجه اصحاب حدیث با استفاده از ابزار داستان های کوتاه، روایات فقهی که در قرن دوم، از امام صادق (ع) آموخته بودند، را در قالب داستان های کوتاه، نقل به معنا کردند.

کلمات کلیدی:

داستان کوتاه، قصه گوین، محدثان، نقل به معنی، حدیث فقهی مشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709342>

